

Budowanie wspólnej Europy jest długotrwałym i niezwykle złożonym procesem. Sama idea sięga swymi korzeniami bardzo odległych czasów. Wydaje się jednak, że w XX i na początku XXI wieku proces integracji europejskiej nie tylko przybrał bardziej konkretne kształty, ale nabrał zdecydowanego przyspieszenia. Daleko idącej ewolucji uległ też stosunek do dokonujących się przeobrażeń i ocena zmian zarówno ze strony bezpośrednio zaangażowanych w tym procesie, jak i pozostających poza kręgiem integrujących się.

Autorzy tekstów zamieszczonych w bieżącym numerze ukazali szerokie spektrum problemów związanych z integrowaniem się Europy, odwołując się zarówno do historii, jak i prezentując najnowsze decyzje, inicjatywy, działania, mające przybliżyć oczekiwany cel. Jedni oganiają cały kompleks spraw związanych z rozszerzaniem się integracji na kolejne sfery i obszary, inni uciekają się do egzemplifikacji poszczególnych zjawisk, analizując konkretne przykłady.

Lektura wszystkich tekstów pokazuje, jak Europa uczy się współpracy, jak wciąż poszukuje konsensusu, umożliwiającego przechodzenie do kolejnych etapów integracji, pokonywanie barier czy ograniczeń, osiąganie sukcesów oraz przekładanie ich na dobrobyt całych społeczeństw i podniesienie jakości życia każdego człowieka.

Wskazuje również na konieczność szczególnego zaangażowania zarówno instytucji wspólnotowych, jak i władz krajów członkowskich, a przede wszystkim na potrzebę aktywności, gotowości i determinacji społeczeństw krajów budujących wspólną Europę, czemu winno towarzyszyć odchodzenie od stereotypów w myśleniu i działaniu, otwartość na nowe rozwiązania i solidarność w tworzeniu wspólnej europejskiej tożsamości.

Ci 4972 bop 1000

